

Fjällvandringar i Spånga folkdansgilles regi

Första resan gick till Abisko den 29 juli till den 7 augusti 1988.

Här har jag ont!! Vad har du ont?

Ovan: kort sammanfattning av konversationen under gillet's fjällvandring i somras. Det låter kanske inte så roligt, men det var underbart.

Bengt (reseledaren), Inga, Anna-Greta, Kalle, Kristina, Gunnel, Elisabeth och Kjell (systerson till Bengt) var med.

Tågresan: Härligt att vara på resande fot i 17 timmar. Man kan inte vara nyttig, bara läsa, äta, dricka, umgås och sova. Lite nyttig kan man faktiskt vara och lära sig i vilken ordning städer, älvar och landskap ligger.

Vi hade vårt basläger i Abisko turiststation – riktigt fint med utsikt över Torne träsk och fjällen bakom.

Turiststationen är något av fjällvandrarernas Mecka – där finns allt en vandrare kan önska och Kungsledan börjar där.

Vi hade Inga och Bengt som tog hand om oss, det var skönt och vi gjorde dagsturer på c:a 1-2 mil per dag.

Varför går man i fjällen? Jo, det är vackert, storslaget, en utmaning ska man orka! Man vilar sina sinnen i landskapet, men kroppen får jobba

Det bästa med Abisko är att ena stunden är

man i ödemarken, utlämnad i sin litenhet till detta enorma vilda landskap. Runt knuten kliver man in i civilisationen igen med alla bekvämligheter. Det passar oss nybörjare perfekt.

På 6 dagar gick vi ca.83 km. Vi hade fint väder och inga mygg.

En dag åkte vi till Narvik med malmbanan, en underbar resa.

Vi bodde i två stugor och bjöd varandra på middag varannan dag. Jag tror det var sömnmedel i maten, för vi var väldigt trötta på kvällarna.

Detta var en upplevelse och jag hoppas vi kan göra om det!

Kristina Peterssons tolkning av texten Eva Askberger skrev i Lubbarunt nr 3 1988